

Bogen *Kvinder der elsker for meget* af Robin Norwood fra 1987 spredte sig som en steppebrand verden over – endelig en forfatter som tog fat i, hvorfor kvinder blev i destruktive, voldelige forhold psykisk som fysisk. En forfatter, som ikke stigmatiserede forholdsafhængige kvinder med mystiske diagnoser som ødipale konflikter, neurotikere, masochister eller den helt nedladende kommentar – hun gik vel, hvis hun ikke kunne lide det

Mange af os kvinder, også i dag, har fået kærlighedsbudskabet fra Biblen ind med modernismen, i nogle tilfælde først ved konfirmation eller bryllup, hvor der står: *"Kærligheden er tålmodig, kærligheden er mild, den misunder ikke, kærligheden praler ikke, bilder sig ikke noget ind. Den gør intet usømmeligt, søger ikke sit eget, hidser sig ikke op, bærer ikke nag. Den finder ikke sin glæde i uretten, men glæder sig ved sandheden. Den tåler alt, tror alt, håber alt, udholder alt. Kærligheden hører aldrig op."* Nogen er endda også opdraget med, at hvis man bliver slået, skal man vende den anden kind til. Alt sammen meget smukt, hvis vi levede i den perfekte verden men både i min praksis og som tidligere frivillig rådgiver af voldsramte kvinder gennem 15 år, er det min erfaring, at det primært er kvinder, som tror på, at hvis de bare er søde nok, kærlige nok, forstående nok, så vil deres partner også blive fantastisk. Der er biologiske forklaringer på forskellen på mænd og kvinder, men de kan så langt fra forklare alt. Alene i Danmark anslås det, at ca. 33.000 kvinder årligt er udsat for vold.

Vitha Weitemeyer, psykolog, har skrevet en enestående god efterfølger af verdenssuccessen *Kvinder der elsker for meget*. Titlen *Forelsket i en drøm – når kærlighed bliver til en besættelse* kommer på mange måder tættere på, hvad denne her problematik egentlig handler om – nemlig afhængighed og urealistiske forestillinger og ikke kærlighed, hvor Vitha Weitemeyer blandt andet henviser til Erich Fromms definition af moden kærlighed som en forening med et andet menneske under bevarelse af ens integritet og individualitet og med respekt for den andens integritet og individualitet samt omsorg og interesse for dennes personlige vækst og trivsel.

Bogen tager fat i på, hvorfor så mange kvinder havner i dybt destruktive forhold, hvor de forelsker sig fuldstændigt og ignorerer alle advarselssignaler. "You get what You see". I stedet kaster kvinden sig, i blind tillid til hendes egne angiveligt gode intentioner ud i projektet at redde og ændre partneren – få ham til at stoppe med vold, narkomisbrug, alkohol, psykisk vold eller andet, som giver et dysfunktionelt forhold. Hendes besættelse er i nogle tilfælde så voldsom, at hun tilsidesætter/ignorerer, at eventuelle børn tager skade af at være tilskuere eller selv ofre for eksempelvis fysisk og psykisk vold. Man kunne forledes til at tro, at kun kvinder fra svært dysfunktionelle familier gang på gang havner i dysfunktionelle forhold som voksne, hvor de gentager den adfærd, som de indlærte som barn – at tilpasse sig, prøve at lure, hvad der forventes, fornægte/fortrænge egne behov, opgive selvkontrol og aldrig får udviklet den grundlæggende følelse af selvværd – jeg (evt., børn) er det vigtigste i mit liv, og jeg har ret til og fortjener at blive behandlet ordentligt og vil ikke leve op til devisen – hellere en dårlig mand end ingen mand. Følelsesforskrækkede familier, familier med sygt barn eller en syg forælder, travle forældre m.m. kan også føre til, at kvinden lever i en evig søgen efter den perfekte partner, som hermed også gør hende perfekt.

Forfatteren skyder også en pæl gennem forestillingen om, at mishandlede kvinder bare er gode og kærlige. Hun refererer blandt andet til de voldsomme hævnfantasier, en kvinde kan have, når forholdet er stoppet eller den manglende fokusering på børnenes velvære. Vitha Weitemeyer ser begge parter som sårede børn, som hver især er drevet af drømmen om den altopslugende kærlighed, som de ikke fik og ikke lærte at give i barndommen. Kvinden vil typisk søge at gøre sig vigtig og uundværlig. Hun vil gøre uopfordrede tjenester, finde behandlingssteder til manden, som i øvrigt ikke mener, han har et problem – alt hendes energi vil være fokuseret på at få kontrol over ham, så hun igen kan opleve den første forelskesrus og føle sig elsket. Men, som Lone Kühlman bliver citeret for i bogen: "Hvis man lægger sig ned og siger som en dørmåtte, skal der nok komme nogen og tørre fødderne af i nakken på en".

I bogen er der i øvrigt også en tankevækkende gennemgang af hjernens opførsel i forelskesfasen herunder øget produktion af dopamin m.m., som kan sammenlignes med kokain. Forholdsafhængige kvinder lever og ånder for denne rus, hvor de ikke kan mærke angst, depression, depression og det store, smertefuldt tomme hul i dem selv.

Vitha Weitemeyers bog er skrevet i et letforståeligt sprog med mange cases og mange gode anvisninger på, hvordan man som forholdsafhængig kan komme videre. Flere af mine klienter har allerede haft stor glæde af *Forelsket i en drøm* – en enkelt brød grædende sammen, alene fordi hun så titlen på bogen. En anden kvinde: "Jamen den bog er jo skrevet til mig!". En enkelt mand synes dog, det var svært, at der konsekvent, stod "hun", når han nu stod i samme problematik, men mente så også selv, at nu havde der i årtusinder stået "han" i alle bøger. "Hen" ville have set højst besynderligt ud.

I det hele taget er denne bog ikke en klassisk "how-to-do-it" bog, men derimod en bog, hvor teori og cases bindes sammen på en letforståelig måde. Denne bog er, som *Kvinde kend din krop*, en bog, der bør stå på alle kvinders boghylder og stor, stor respekt for, at forfatteren har valgt at tage udgangspunkt i sin egen historie. Forholdsafhængighed har nemlig ikke relation til uddannelsesniveau. Højt uddannede, velestimerede kvinder med succes på succes erhvervsmæssigt, kan stadig lide af gulvmåttesyndromet.

Af Hanne Pedersen, Autoriseret psykolog, sexolog og samlivsterapeut